

185

ZARZĄDZENIE Nr 27 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1951 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Żeglugi Państwowego Liceum Administracji Morskiej w Szczecinie.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r. w sprawie zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 283 i z 1950 r. Nr 9, poz. 89) oraz art. 13 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43 i z 1950 r. Nr 44, poz. 400) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Żeglugi Państwowego Liceum Administracji Morskiej w Szczecinie.

§ 2. Przekazanie Ministrowi Żeglugi szkoły, wy-

mienionej w § 1, następuje na podanych niżej warunkach:

- a) Ministerstwo Żeglugi przejmuje inwentarz szkoły na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego;
- b) Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego pokrywa koszty prowadzenia tej szkoły do końca 1950 r. w dotychczasowych rozmiarach.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1950 r.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

186

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I GÓRNICWA

z dnia 25 stycznia 1951 r.

w sprawie unormowania zakresu i sposobu sprawowania nadzoru technicznego nad komunalnymi gazownikami i urządzeniami gazowniczymi.

Na podstawie § 1 pkt 14 i § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelnych, do których właściwości przechodzą sprawy należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu będzie użyte słowo „gazownia“, należy przez nie rozumieć gazownię jak i urządzenia gazownicze z wyjątkiem gazowni i urządzeń, które wytwarzają gaz wyłącznie dla użytku własnego oraz gazy techniczne.

§ 2. Okręgowe zakłady gazownictwa, utworzone zarządzeniami Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 16 lutego 1950 r. (Monitor Polski Nr A-32, poz. 368, 369 i 371) oraz zarządzeniem Ministra Górnictwa z dnia 12 września 1950 r., sprawują nadzór techniczny nad gazownikami komunalnymi, położonymi na terenie danego okręgu gazowniczego.

§ 3. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Górnictwa dokona podziału gazowni komunalnych pod względem nadzoru technicznego między istniejące okręgowe zakłady gazownictwa.

§ 4. Nadzór techniczny polega na kontroli:

- a) stanu technicznego i sposobu użytkowania urządzeń do wytwarzania i rozprowadzania gazu z wyłączeniem instalacji wewnętrznych, domowych i przemysłowych,
- b) bezpieczeństwa ruchu,
- c) stopnia wykorzystania urządzeń technicznych,
- d) rozbudowy urządzeń technicznych,
- e) technicznej gospodarki surowcami.

§ 5. Okręgowe zakłady gazownictwa prowadzą w zakresie określonym w § 4 pkt a) — d) kontrolę wstępną, faktyczną i następną, a w zakresie określonym w § 4 pkt e) tylko kontrolę faktyczną i następną.

§ 6. 1. Okręgowe zakłady gazownictwa obowiązane są do przeprowadzania kontroli w zakresie nadzoru technicznego określonego w § 4, w terminach zaplanowanych i podanych do wiadomości kierownictwu ga-

zowni co najmniej na 8 dni przed terminem kontroli.

2. Kontrola zaplanowana powinna być przeprowadzana przynajmniej raz w roku, ponadto w wyjątkowych przypadkach może być na żądanie władz nadrzędnych gazowni przeprowadzona kontrola doraźna.

3. Okręgowe zakłady gazownictwa mogą ponadto przeprowadzać kontrole doraźne, mające na celu sprawdzanie technicznej obsługi urządzeń produkcyjnych.

§ 7. Kierownictwo gazowni obowiązane jest:

- a) w terminie określonym przez właściwe okręgowe zakłady gazownictwa przedstawiać plany i opisy techniczne gazowni, sporządzone według wymagań okręgowych zakładów gazownictwa, a obrazujące dokładnie rozmiary i rodzaj oraz stan urządzeń technicznych jak również dane, dotyczące sposobu i stopnia ich wykorzystania,
- b) udzielać na żądanie wyjaśnień, danych statystycznych, odpisów dokumentów, planów i projektów w zakresie ustalonym w § 4,
- c) składać okresowe sprawozdania w zakresie ustalonym w § 4 według wzorów i w terminach, oznaczonych przez właściwe okręgowe zakłady gazownictwa,
- d) przedstawiać do zaopiniowania okręgowym zakładom gazownictwa dokumentację techniczną, dotyczącą robót inwestycyjnych,
- e) umożliwiać i ułatwiać inspektorom, delegowanym przez okręgowe zakłady gazownictwa, wykonywanie nadzoru przez udostępnienie urządzeń i akt gazowni oraz przygotowanie na czas inspekcji odpowiednio urządzonego pomieszczenia na wykonywanie czynności inspekcyjnych.

§ 8. 1. Protokół przeprowadzonej kontroli należy doręczyć kierownictwu gazowni celem złożenia wyjaśnień na piśmie w terminie 7 dni.

2. Po otrzymaniu wyjaśnień bądź po bezskutecznym upływie 7-dniowego terminu okręgowe zakłady gazownictwa, przeprowadzające kontrolę, obowiązane są w terminie 14 dni przesłać właściwemu prezydium

radę narodową sprawozdanie z przeprowadzonej kontroli wraz z wnioskami pokontrolnymi. Jednocześnie odpis sprawozdania wraz z wnioskami pokontrolnymi przesyłają przeprowadzającą kontrolę okręgowe zakłady gazownictwa do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej przez Ministerstwo Górnictwa.

3. Właściwe prezydium rady narodowej obowiązane jest w terminie 7 dni od otrzymania sprawozdania wydać stosowne zarządzenia pokontrolne w przedmiocie określonym wnioskami. Odpis zarządzenia pokontrolnego należy doręczyć przeprowadzającym kontrolę okręgowym zakładom gazownictwa, Ministerstwu Gospodarki Komunalnej i Ministerstwu Górnictwa.

4. Kierownictwo gazowni obowiązane jest do złożenia okręgowemu zakładowi gazownictwa sprawozdania z wykonania wniosków pokontrolnych.

§ 9. Kierownictwo gazowni odpowiada za ściśle wykonanie zarządzenia pokontrolnego oraz za skutki, wy-

nikające z nienależytego wykonania powyższego zarządzenia.

§ 10. 1. Okręgowe zakłady gazownictwa, przeprowadzające kontrolę, mogą wydać doraźne zarządzenia w wyjątkowych przypadkach wymagających natychmiastowego działania celem usunięcia stwierdzonych wad technicznych, zagrażających bezpieczeństwu odbiorców lub gazowni.

2. Od zarządzenia takiego przysługuje kierownictwu gazowni odwołanie do Centralnego Zarządu Gazownictwa w terminie 3 dni.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku natychmiastowego wykonania zarządzenia, za co kierownictwo gazowni ponosi przed swoimi władzami nadrzędnymi pełną odpowiedzialność.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Miłaj*

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1950 r.

w sprawie źródeł i sposobu pokrycia wydatków związanych z odbiorem robót budowlanych i montażowych wykonanych do dnia 31 grudnia 1949 r. oraz sposobu przeprowadzenia rozrachunku za stwierdzone przy odbiorach tych robót usterki wykonania.

Na podstawie pkt 4 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 września 1950 r. w sprawie warunków odbioru robót budowlano-montażowych, wykonanych do dnia 31 grudnia 1949 r., oraz w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 października 1950 r. w sprawie ostatecznego odbioru robót budownictwa inwestycyjnego, wykonanych przed rozpoczęciem Planu 6-letniego, zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze reguluje zasady i tryb pokrywania należności wynikających z ostatecznych rozliczeń robót budowlanych i montażowych (o charakterze inwestycji i kapitalnych remontów), wykonanych w okresie od roku 1944 do dnia 31 grudnia 1949 r. na zlecenie jednostek określonych w § 2 niniejszego zarządzenia, bez względu na to, z jakiego rodzaju środków te roboty były finansowane, oraz bez względu na to, czy odbiór nastąpił do dnia wejścia w życie uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 września 1950 r. w sprawie warunków odbioru robót budowlano-montażowych, wykonanych do dnia 31 grudnia 1949 r., czy też po tej dacie. Zarządzenie nie dotyczy robót kontynuowanych po dniu 31 grudnia 1949 r.

§ 2. Zarządzenie obejmuje roboty wykonane na rzecz podmiotów, wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 oraz Nr 58, poz. 448).

§ 3. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu użyto określenia „zamawiający“, należy przez to rozumieć pierwotnego zleceniodawcę lub jego prawnego następcę, a w razie braku tegoż — obecnego użytkownika odnośnego obiektu. Przez pojęcie wykonawcy należy rozu-

mieć pierwotnego zleceniobiorcę lub jego prawnego następcę bądź likwidatora.

§ 4. Pokrycie ostatecznych rozliczeń za roboty wymienione w § 1 dokonywane jest w trybie niniejszego zarządzenia bez względu na to, czy robota została wykonana na podstawie umowy, czy też na podstawie zlecenia w innej formie.

§ 5. 1. Zarządzenie dotyczy również przypadków, gdy ostateczne rachunki zostały wystawione bądź odbiór robót dokonany, lecz całkowite rozliczenie należności z tego tytułu nie nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

2. Przez rachunki ostateczne należy rozumieć nie tylko rachunki wystawione na podstawie jednostkowych cen kosztorysowych, ale również wystawione na podstawie kalkulacji jawnej (wynikowej) w przypadkach, gdy umowa przewidywała tego rodzaju rozliczenie między zamawiającym a wykonawcą.

II. Źródła i tryb pokrycia ostatecznych rozliczeń i kosztów.

§ 6. 1. Należności przedsiębiorstw budowlanych i montażowych z tytułu ostatecznych rozliczeń objętych niniejszym zarządzeniem oraz koszty ostatecznych odbiorów (§ 10) pokryte będą z następujących źródeł:

- ze stojących na ten cel do dyspozycji środków z lat ubiegłych,
- ze środków przewidzianych na ten cel w planie inwestycyjnym 1950 r. lub — w odniesieniu do robót finansowanych ze środków budżetowych poza planem inwestycyjnym — ze środków budżetowych 1950 r.

2. W przypadku braku środków, przewidzianych w ust. 1 lit. a) i b), należności pokryte będą z rezerwy planu inwestycyjnego 1951 r. lub — w odniesieniu do robót finansowanych ze środków budżetowych poza planem inwestycyjnym — ze środków budżetowych 1951 r.